

Boh sa k nám prihovára rozličným spôsobom

V rámci Roka zasväteného života prinášame rozhovor s Prešovčankou sestrou Blankou Krajčíkovou z Kongregácie sestier Matky Božieho Milosrdenstva.

● **Sestra Blanka, pôsobíš v Královohradeckej diecéze, v meste Dvůr Králové nad Labem. Predstav nám tamojšiu Cirkev.**

● Dvůr Králové je rozlohou veľký ako Vranov nad Topľou, no má až 16 tisíc obyvateľov. Počas druhej svetovej vojny časť tejto diecézy patrila k Sudetám. Po násilnom vyhostení Nemcov po vojne tu ostali dnes už spustnuté nemecké cintoríny a chátrajúce kostoly. Do 20. storočia na území našej farnosti bolo deväť ďalších so svojím kňazom. Dnes k našej farnosti patrí 64 okolitých dedín a na tomto území pôsobia iba dvaja kňazi... Pre Slováka je to čosi nepredstaviteľné. Cez týždeň sa slúži iba jedna svätá omša, vo väčšine dedín raz za rok alebo vôbec. Nie je pre koho slúžiť.

● **Ako je to s duchovnými povolaniami?**

● V Česku je všeobecne málo duchovných povolaní. Napríklad v roku 2014 tu bolo vysvätených trinásť diecéznych novokňazov. V našej Královohradeckej diecéze pôsobí ve-

ľa zahraničných kňazov, prevažne z Poľska a zo Slovenska. Aj naši dvaja kňazi sú Poliaci z rehole Misiónárov Svätej rodiny. My, sestry, sme štyri: dve Češky, Poľka a ja.

● **A čo váš apoštolát?**

● Je rôznorodý. Pôsobíme hlavne v sociálnej oblasti. Vlni v máji sme posvätili *Dom svätej Faustíny*, kde poskytujeme dočasné ubytovanie ľuďom v núdzi. V rámci sociálnej rehabilitácie pomáhame ľuďom so sociálnymi, rodinnými, finančnými a inými problémami. Vedíme kresťansko-psychologickú poradňu. Pracujeme vo farskej charite s rómskymi rodinami. Dve sestry katechizujú a vypomáhajú v pastoraácii. V duchu spirituality Božieho milosrdenstva a svätej sestry Faustíny vedíme duchovné obnovy pre dievčatá a v tých farnostiach, kam nás pozývajú.

● **Ako mladý človek spozná, že má povolanie do zasväteného života?**

● Pán Boh k nám hovorí rozličným spôsobom. Jeho hlas sa odráža v na-

ších pocitoch, vnútorných hnutiach, myšlienkach, túžbach. Hovorí cez rozličné situácie, udalosti a konkrétnych ľudí. Dôležité je teda počúvať svoje vnútro a všimnúť si vonkajšie znamenia. Čiže stíšenie, modlitba a duchovné sprevádzanie. Mne pomohli aj duchovné cvičenia svätého Ignáca.

● **Bolo ťažké pred desiatimi rokmi opustiť všetko a odísť do postulátu do Varšavy?**

● Odchod do Varšavy bol doposiaľ najväčšou a najsilnejšou zmenou v mojom živote. Odchádzala som do úplného neznáma. Vo Varšave bolo všetko cudzie – ľudia, reč, kultúra, krajina, oblečenie (postulantské šaty). Ale predovšetkým nový bol spôsob života, reholný, so svojím režimom a pravidlami. Už to nebola blízka štvorčlenná rodina, ale život s neznámymi dvadsiatimi štyrmi postulatkami zo štyroch národností. Čo zostalo, bol Pán Ježiš, ten istý v Prešove i vo Varšave. Naš vzťah bol najdôležitejší, a tak sa dalo prispôbiť...

● **Kde všade si už pôsobila?**

● Z Varšavy som pokračovala formáciou v dvojročnom noviciáte v Krakove. Po zložení prvých rehol-

Dvojčatá sestra Blanka a Ivana (37 r.) sa rozhodli pre zasvätený život. Blanka v Kongregácii sestier Matky Božieho Milosrdenstva, Ivana v Ordo virginum (zasvätené panny)

ných sľubov sa mojím pôsobiskom stala Praha, potom Dvůr Králové. Nasledoval desaťmesačný pobyt v Ríme a znovu Dvůr Králové. Už ma však čaká nové pôsobisko – Krakov, kde budem mať na starosti okrem iného aj slovenských pútnikov.

● **Vo Varšave ste mali medzi sebou sestru, ktorá osobne poznala svätú Faustínu. Čo o nej rozprávala?**

● Zažila som tri sestry, ktoré osobne poznali svätú sestru Faustínu. Jedna z nich, sestra Eufémia († 2006 v 96. roku života), bola pri jej smrti. O sestre Faustíne vravela, že bola strednej postavy, chudšia, so svetlomodrými očami. Tvár, trochu pehavú, mala veľmi milú, usmievava-

vú a spokojnú, srdečnú a priateľskú. „Nepočula som, že by niekedy o niekom niečo zle povedala.“ V Krakove to bola sestra Beáta († 2007 v 100. roku života), vicepostulátorka procesu blahorečenia. Sestra Faustína jej raz povedala, že na istom pôsobisku bude Beáta dlhšie než jeden mesiac, ako mala určené. V spomienkach na túto udalosť napísala: „Robíte sa nejakým prorokom? To nie je možné! Bolo to na mňa priveľa. Neskrývam, že ma nahnevala, ale rovnako ma jej slová veľmi zaujali. Jej proroctvo ma prekvapilo. Odkiaľ mohla vedieť, čo sa stane? Ukázalo sa, že mala pravdu.“ Dnes už nežije žiadna sestra, ktorá ešte zažila sestru Faustínu.

● **Kedy si bola naposledy na Slovensku a kedy najskôr prídeš?**

● Na Slovensko prichádzam v rámci dovolenky, väčšinou v letnom období na dva-tri týždne.

● **Akým povzbudením potešíš našich čitateľov na záver?**

● V zahraničí žije veľa inteligentných Slovákov, ktorí sú zároveň hlboko veriaci. Stretnúť takých rodákov bol pre mňa vždy akoby balzam na dušu v mori duchovného prázdna. Veľmi by som si priaľa, aby to tak bolo i naďalej.

Zhovárala sa Ivana Krajčíková
Viac informácií o zasvätených pannách:
<http://ordovirginum-sk.webnode.sk/>

Duchovné cvičenia

v Piešťanoch

3.- 6.1. Žit' z milosrdnej lásky Boha
11. - 19. 1. Žit' Božou múdrosťou
(DC s indiv. vedením)

14.- 17. 1. Boh prekvapení
18. - 24. 1. Pozorovať Ježišovu cestu
(2. týždeň DC)

21.- 24. 1. Proti depresii a bezradnosti
Prihlášky: Exercičný dom, Poštová 1,
921 01 Piešťany, tel.: 033/7351081,
7628688, 7721035; e-mail: domsj.pn1@stonline.sk. Poplatok na deň: 17 eur.

v Prešove

7. - 13.12. Mária, blahoslavená
ktorá uverila

10. - 13.12. Stretnutie s Ježišom
Jednodňové predvianočné duchovné obnovy: 16., 17., 18. a 19. 12. 2015.

Prihlášky: Exercičný dom sv. Ignáca,
Pod Kalváriou 81, 080 01 Prešov,
tel.: 051/7460511; e-mail: ekonom.sj.po@gmail.com. Poplatok na deň: 18 eur (študenti: 15 eur).

Informácie: www.jezuiti.sk

Ako prežijeme čas milosti?

Vianočný čas je najkrajšie obdobie nielen pre dospelých, ale hlavne pre naše malé ratolesti. Všetci sa tešíme na zaslúžené voľno, ktoré tak veľmi potrebujeme, na čas prežitý s blízkymi, na rozžiarené očka malých či veľkých ratolestí pod ligotajúcim sa vianočným stromčekom... Sú to dni plné rodinnej pohody, lásky, priateľstva, ale i zázakov. Pripadá mi vtedy ako v rozprávke, kde vládne pokoj, láska a dobro vždy zvíťazí nad zlom. Akoby sa zastavil čas...

Boh práve v tento čas poslal na našu Zem svojho Syna. Náš Spasiteľ sa narodil za jasnej noci, keď bola obloha posiatá žiariacimi hviezdami. A tá najväčšia z nich naznačovala, že sa stalo niečo veľké, čo prepísalo celé dejiny až do dnešných čias: *Narodil sa Kráľ*.

Ako ho však ľudia prijali? Nebolo pre neho miesto, a tak prišiel na svet v maštálke, kde ho svojím dychom ohrievali zvieratá...

Aj táto situácia bola v Božom pláne. Veď ak by sa bol Ježiš narodil ako kráľ niekde v paláci, obklopený služobníctvom, ako by sa mohol prispôsobiť nám, obyčajným ľuďom?

Ježiš, hoci bol vyvolený a veľmi mocný, svoju všemohúcnosť vždy používal na konanie dobra. Kde bolo treba, tam pomohol, a to aj zázračným spôsobom. Toto bol pravý Kráľ, celkom nenápadný, a pritom silný. Rád sa utiahol niekam do ticha, kde sa mohol v pokoji v modlitbe porozprávať so svojím Otcom. Nerobil to preto, aby ho ľudia obdivovali. Práve naopak, chcel byť osamote. Dokonca niekedy nezobral ani svojich učeníkov, ktorí s ním trávievali veľa času.

A čo naše Vianoce? Aké sú? Plné pohody, pokoja, lásky – alebo nepokoja a svárov?

Skúsme sa tento rok lepšie pripraviť na Ježišov príchod – veď na to máme Advent. Dajme si správne predsavzatia: *Viac sa venovať modlitbe. Rozjímať nad Svätým písmom. Konat' dobré skutky...* a mnohé iné predsavzatia, ktoré nás budú pozdvihovať bližšie k Bohu. Od neho v modlitbe dostaneme silu na konanie dobra, aby sme sa viac podobali Ježišovi.

Prežime tohtoročný vianočný čas naplno – v Božej prítomnosti. To úprimne želám vám i sebe.

Stanislava Dubcová